

gennemført ved en særlig Lov, og dels vil der — maaske i ret betydeligt Omfang — blive Tale om Tilskud til en Række mindre Enkeltmandsarbejder. Som Eksempler paa den første Gruppe Arbejder kan man eventuelt tænke sig saadanne Objekter som Oprettelse af Koks- og Salpeterværker, et Raaolieraffinaderi o. lign., ligesom ogsaa Kraftforsyning kan komme i Betragtning. Af mindre Arbejder, som det efter Omstændighederne kan være berettiget at yde Tilskud til, kan f. Eks. nævnes Kystsikrings- og Molearbejder, Plantagearbejder, Opdyrkningsarbejder, hvortil der ikke kan ydes Tilskud efter anden Lovgivning, o. lign.

For at understrege Beskæftigelsesudvalgets raadgivende Funktion er der endvidere i Stk. 1 sket en redaktionel Ændring, idet Udtrykket „efter Indstilling af“ i den nugældende Lov foreslaas erstattet af Ordene „efter Forhandling med“.

En Realitetsændring i Forhold til den gældende Lov er sket derved, at der til Stk. 1 er føjet en Bestemmelse om Adgang til at yde Tilskud til Omskoling af arbejdsledige. Ved denne Bestemmelse afhjælpes et Savn, idet det ofte har været følt som en Mangel, at man kun har kunnet sætte ind imod Arbejdsløsheden gennem Iværksættelse af offentlige Arbejder, medens det har været udelukket at yde Tilskud til Omskolingskursus. En Omskoling inden for visse Omraader vil formentlig ogsaa efter Krigen være paakrævet. Det kan i denne Forbindelse oplyses, at Omskolingskursus, som har fundet Sted i Sverige, har givet overordentligt gode Resultater med Hensyn til øget Tilpasningsevne for den paagældende Arbejdskraft.

Bestemmelserne i Stk. 2—5 er bortset fra nogle ubetydelige redaktionelle Ændringer enslydende med de tilsvarende Bestemmelser i den nugældende Lov.

Stk. 6 er ogsaa i Overensstemmelse med den tilsvarende Bestemmelse i den gældende Lov, idet man dog har fundet det hensigtsmæssigt, at der skabes udtrykkelig Hjemmel for, at Arbejds- og Socialministeren ogsaa kan kræve et efter § 4 iværksat Arbejde standset.

Til § 5.

(Nugældende Lovs § 4).

Bestemmelsen indeholder Reglerne om Aflønnen ved de i Henhold til § 4 iværksatte Arbejder (Beskæftigelsesforanstaltningerne). Stk. 1 og 2 svarer til den gældende Lovs Regel om, at Arbejdet skal udføres i Akkord, medmindre økonomiske eller tek-

niske Grunde undtagelsesvis maatte være til Hinder herfor. Grunden til, at man har fastholdt Kravet om Arbejdets Udførelse i Akkord, er Ønsket om saavidt muligt at søge opnaaet forsvarlige Arbejdspræstationer. I Stk. 2 er der foretaget den Ændring, at Formanden for Akkordlønudvalget, der hidtil har været udnævnt af Formandsskabet for Arbejds- og Forligsnævnet, foreslaas udnævnt af Arbejds- og Socialministeren, idet Arbejds- og Forligsnævnet — hvis Formand iøvrigt var udnævnt af Kongen efter Indstilling af Arbejds- og Socialministeren — er ophævet.

Endvidere er der indføjet en Bestemmelse om, at Akkordlønudvalget kan indkalde Parterne i de for Udvalget forelagte Sager til at møde for Udvalget, og at Parterne har Pligt til at efterkomme saadanne Indkaldelser. Det har stædse været Praksis, at Indkaldelser til mundtlig Forhandling med Udvalget har fundet Sted, naar Udvalget har skønnet det nødvendigt, og Parterne har ogsaa i det overvejende Antal Tilfælde fulgt Udvalgets Opfordringer i saa Henseende, men det er dog fundet rimeligt at søge en positiv Bestemmelse herom optaget i Loven.

I Stk. 3 indeholdes Reglerne om *Timeløn*. — Medens der ved Beskæftigelseslovene forud for Loven af 27. December 1940 blev aflønnet overenskomstmæssigt, ogsaa hvad angik Timelønnen, gik man ved den nævnte Lov over til et fra de overenskomstmæssige Lønninger noget afvigende Grundlag. Denne Aflønningsmaade fortsattes ved Loven af 30. Juni 1941, indtil det ved Arbejds- og Socialministeriets Cirkulære af 24. Juli 1945 med de bevilgende Myndigheders Godkendelse blev fastsat, at Lønnen, hvor Arbejdet undtagelsesvis ikke kan udføres i Akkord, vil være at yde med den Timeløn, der i Henhold til gældende almindelig Overenskomst er fastsat for tilsvarende Arbejde, og, saafremt saadan Overenskomst ikke forefindes, med den Timeløn, der sædvanligvis ydes paa Egnen for tilsvarende Arbejde. Indtil dette Cirkulære traadte i Kraft, udgjorde Timelønnen i Storkøbenhavn med Zoner i Henhold til Loven 1,30 Kr., i Købstæderne med Zoner 1,20 Kr. og paa Landet 1,10 Kr. Udover disse Timelønninger blev der endvidere ydet 20 Øre i Timen af Staten samt de efter 1. Marts 1941 fastsatte Dyrtidstillæg. Disse Timelønninger laa navnlig indenfor det storkøbenhavnske Omraade under de overenskomstmæssige Lønninger.

Denne Bestemmelse vakte stor Utilfredshed blandt Arbejderne, ikke mindst paa Baggrund af, at der ved andre offentlige